

Szabó Levente

Mint(h)a avagy déjà vu

A budai II. Rákóczi Ferenc Gimnázium átépítése

Vannak mai épületek, melyek kritikai vizsgálata óhatatlanul olyan elméleti szempontokat helyez előtérbe, melyek szükségszerű elemzése esetleg elhomályosíthatja azok értékeinek megfelelő interpretációját. Ezt a csapdát alább igyekeznék elkerülni, ezért hamar sietek leszögezni, hogy a tárgyalt épületünk mindenképp örömmre ad okot. Noha.

A BUDAI RÓZSADOMB LÁBÁNÁL, a Rózsadombi Krisztus Király Lelkészség temploma¹ mellett álló múlt század eleji iskola felújítására és bővítésére 2002-ben írtak ki meghívásos pályázatot.² A meghívottak tekintélyes köréből³ a zsűri az Építész Stúdió Kft. tervét ítélte a legjobbnak. Pályázatuk – a többiekével szemben – a régi épület nagymértékű bontásával és jelentős méretű új épületszárnyak kialakításával végzett az első helyen. Konceptiójuk minimálisra csökkentette a közel százévnnyi különbséggel épült részek találkozásából fakadó problémák (és lehetőségek) kockázatát. Tiszta helyzetet teremtett, melyben a régi épületrész lényegében a bejáratot, az előcsarnokot és a könyvtár funkcióit fogadta magába. A Keleti Károly utcára jellemző kis

court d'honneur-ök, térfal-felszakadások itt hosszú, a régi és az új összekapaszkodásából álló térfallal érnek véget, míg a régi épületszárnyak nagyjából helyén a tervezők két új szárnyat emeltek, melyek a hegyoldalba félig besüllyesztett tornatermi tömböt zárják közre. Az igencsak meredek kertbe benyúló szárnyak ügyesen veszik fel a szintkülönbségeket, a tornaterem tetején lévő teraszt pedig lényegében a kert épített folytatásaként fogalmazták meg.

Ami az együttes legnagyobb és legizgalmasabb értékének tűnik, az a régi-új térstruktúra, pontosabban a kettő egysége, összhangja. Ugyanis a megmaradó épületrész-váz „kibelezése” és átépítése (az új szintmagasságokhoz igazodó lépcsők, az aulatéren átfutó híd), valamint az új szárnyak átluggatott galériarendszeres szerkesztése finoman hangolt párbeszédet szolgáltatóknak meg. Olyan mai térstruktúrát kapott az épület, mely egyszerre tette világossá, áttekinthetővé a zibongó- és közlekedő tereket, kiszabadította a félig földalatti szituációt, és összekapcsolta az átértelmezett régit a megfogalmazott újjal. Míg a tornaterem középre helyezése esetében érezhető némi kompromisszum, az azt három oldalról is körbeölelő széles közlekedőterek más és más, épületmagas vagy szintben is eltolt áttörtsége oldja a földszinti aula beszorítottságát. A templom felőli szárny keskenyebb folyosójáról az új homlokzatot csupán egészen keskeny rések

